

**ČLOVEK Z
DOBRIMI
IDEJAMI
STR. 4**

**KAPÜSTNI
DEN
V ŠALOVCI
STR. 6**

Porabje

ČASOPIS SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Monošter, 16. oktobra 2008 ☼ Leto XVIII, št. 42

30 let manjšinskih televizijskih oddaj

Pred tridesetimi leti, 16. avgusta 1978, so lahko gledalci državne televizije prvič spremljali manjšinske oddaje na svojih zaslonih. Na začetku prvih oddaj so lahko prebrali naslov: »Naš ekran/ Unser Bildschirm«, saj so bili programi namenjeni nemški in takratnim »jugoslovanskim« manjšinam, Hrvatom, Srbom in Slovencem. Od takrat so minila tri desetletja, na televizijski spored so se uvrstile romunske (1982), slovaške (1983), romske (1992) oddaje in posebna oddaja Rondo (1994), ki predvaja programe za šest »majhnih« manjšin (Bolgare, Grke, Poljake, Armence, Rusine in Ukrajince). Ne smemo pa pozabiti, da so po razpadu Jugoslavije samostojne oddaje dobile tudi srbska, hrvaška in slovenska manjšina, slednja od leta 1992. Danes je na sporedu prvega programa MTV štiri ure manjšinskega programa v narodnostnih jezikih, z madžarskim podnaslavljanjem. Avtorji prispevkov so dobili številna evropska priznanja, lani je Uredništvo manjšinskih oddaj od ministrskega predsednika prejelo priznanje Za manjšine. Ob jubileju so priredili v Vilányu proslavo, kjer so lahko prisotni videli odlomke iz prve oddaje. Pokroviteljica prireditve, predsednica madžarskega državnega zbora

Pokroviteljica prireditve, predsednica parlamenta dr. Katalin Szili

dr. Katalin Szili, je v svojem slavnostnem nagovoru poudarila, da so manjšine državotvorni element in je njihovo izročilo prav tako sestavni del madžarske kulture. Predstavniki manjšin, ki posredujejo to kulturo, so po mnenju predsednice spoštovanja vredni, tako naj bi to bilo tudi v primeru televizijcev. Svet in tehnika sta se spremenila, vendar so mediji kot »četrti veja oblasti« še zmeraj sposobni ohranjati vrednote. V letu medkulturnega dialoga je predsednica državnega zbora še optimistično zaželela, da bi manjšinski televizijci čez dvajset let prav tako proslavljali obletnico.

Prisotne je pozdravil tudi podpredsednik Madžarske televizije, Balázs Medveczky. Menil je, da so manjšinski televizijci ena najbolj enotnih in kljub temu barvitih skupin znotraj organizacije. Televizija naj bi oblikovala mnenje gledalcev, jih privajala k toleranci in sprejemanju. Podpredsednik je izpostavil še programe za izobraževanje televizijskega naraščaja, predvsem pri Romih.

Gostje prireditve so bili tudi veleposlanik Republike Slovenije, Ladislav Lipič, generalni konzul RS v Monoštru Drago Šiftar in nemški diplomat Klaus Bönemann. Po pozdravnih govorih je podpredsednik televizije predal jubilejno priznanje petim sodelavcem manjšinskih oddaj za dosežke med več kot desetletnim delom. Priznanje je prejela tudi glavna urednica Slovenskih utrinkov, Ibolya Dončec.

»Leta 2008 je čas, da zaključimo neko obdobje in začnemo novo. Moramo ustreči novim generacijam z novimi televizijskimi zahtevami, če hočemo še naprej informirati svoje občinstvo,« - je v brošuri zapisala glavna urednica Manjšinskega uredništva Judit Klein.

Ekipa Slovenskih utrinkov z nagrajenko Ibolyo Dončec

SLOVENŠČINA MED KULTURAMI

Slavistično društvo Slovenije je po kongresih v Zagrebu (2006) in Trstu (2007) letošnji 19. Slovenski slavistični kongres

kontekstu); Slovenščina.sms (slovenščina in novi mediji). Prvi kongresni dan je potekal na celovski univerzi in v dveh

Udeleženci iz Pomurja (z leve): Valerija Perger, Matija Žižek, Vera Granfol, Sonja Ž. Nemeč, Boža Trajbarič, Milan Vincetič in Franci Just

skupaj s celovško univerzo in številnimi institucijami koroških Slovencev organiziralo v Celovcu in Pliberku. Časovno je kongres sovpadal z dvema pomembnima kulturnima obeležjema: v letu 2008 proslavljamo 500. obletnico rojstva Primoža Trubarja, leto 2008 pa je razglašeno tudi za leto medkulturnosti, zato je rdeča nit kongresa bila razmišljanje o medkulturnih vidikih v slovenskem jeziku in slovenski književnosti. Obe tako očitni tematski izhodišči sta izoblikovali tudi naslov kongresa *Slovenščina med kulturami*. Poseben del razpravljanja o medkulturnosti je bil povezan s književnostjo in jezikom manjšin (širše gledano tako nacionalnih kot socialno in družbeno pogojenih), predvsem na področjih šolstva oz. izobraževanja. Četrto tematsko izhodišče, s katerim se je referatno spopadel kongres, je položaj jezika in literature v (ne več tako) novih medijih. Tematska izhodišča posameznih kongresnih sklopov so bila naslednja: Slovenski protestantizem in medkulturnost; Slovenski jezik in književnost med kulturami (medkulturnost v slovenskem jeziku in književnosti); Književnosti in jeziki manjšin (književnost in jezik v družbenem

plenarnih sekcijah ob referatih priznanih slavistov (Gerhard Neweklowsky, Teodor Domej, Silvija Borovnik...) osvetlil tematiko slovenskega protestantizma in medkulturnosti ter koroške literarne in jezikovne stvarnosti. Na občnem zboru Slavističnega društva Slovenije je bilo izvoljeno novo vodstvo. Dosedanjega predsednika, tržaškega slavista, Mirana Košuto, je nadomestila Irena Novak Popov. S strani vodstva in članstva slavističnega društva je bil tudi zelo pozitivno sprejet predlog, da se slavistični kongres leta 2009 organizira v Monostru. Drugi dan kongresa smo se odpravili v Pliberk, kraj na južnem Koroškem, znan po slovenskem kulturnem domu in prisotnosti Slovencev, ki so nenehno tarča napadov avstrijskih nacionalistov, a s svojo pokončno držo vztrajajo v ohranjanju slovenstva. Slovenski jezik in književnost med kulturami je bil delovni naziv dveh vzporednih sekcij. V prvi sva z referatoma nastopila tudi Franci Just in avtorica tega zapisa. Slovstveno zgodbo prekmurskih evangeličanov je pojasnjeval Franci Just, naslov mojega referata pa je bil Ohranjanje slovenščine v narodnostni šoli v Porabju na Madžarskem. (Več o referatu

in odmevih nanj v eni od prihodnjih številčk Porabja.) Dobro obiskana sekcija je prinesla še razmišljanja o zamejski in izseljenski tematiki v slovenski osnovni šoli, o dilemi, ali je večjezičnost v sodobni poeziji Slovencev v Avstriji multikulturnost ali asimilacija, zame osebno pa je bil najbolj zanimiv prispevek A. B. Končar z naslovom Ohranjanje jezika in jezikovna politika: primer slovenske jezikovne manjšine v Avstraliji, ki se zaključuje z mislijo: *»Avstralska izkušnja večkulturnosti in njene pojavnne oblike v praksi so pomembno izhodišče za načrtovanje jezikovne politike v Evropi, ki mora upoštevati, da je jezik bistvena kulturna vrednota, ki zahteva usklajeno in harmonično delovanje jezikovne, izobraževalne, družbene in gospodarske politike.«*

V popoldanskem delu sta vzporedno potekali okrogla miza z naslovom Medkulturna slovenistika in sekcija Književnost in jeziki manjšin. Med številnimi zanimivimi nastopi in temi naj omenimo le nekatere: narečno podobo pri štajerskih Slovincih je predstavila Zinka Zorko, Kulturno društvo člen 7 Susanne Weitlaner, sodobno pojavno obliko sms-slovenščine je predstavljalo šest referentov; zanimivo pa je bilo zvedeti tudi, kaj je novega na področju slovenističnih projektov in knjižnih izdaj. V Porabju se že nekaj časa – glede na potrebo – ukvarjamo z vprašanjem, kdo in kako pripraviti praktični SLO-MADŽ jezikovni priročnik, nekakšno slovenščino za osnovno rabo. In med predstavljenimi knjigami je bila tudi – sicer SLO-ANGL – Žepna slovenščina, ki so jo pripravile sodelavke Centra za SJ kot drugi/tuji jezik FF iz Ljubljane. Knjiga je v tisku in potruditi (mislim na finančno plat izdaje) se bo potrebno, da bo naslednja verzija prav slovensko-madžarska.

Tretji kongresni dan je bil name-

njen ekskurziji po Koroškem. Od gosposvetskega polja do Roža in Zilje sta nas z izjemnim poslušom za vrednote sloven-

v skrbno izbranem slovenskem gostišču v skrajnem jugozahodnem delu slovenske Koroške in si zaželeli nasvidenje ob letu

Na ekskurziji pri cerkvi Gospe Svete

stva popeljala Teodor Domej in Štefan Pinter. Poslovili smo se

osorej v Slovenskem Porabju.

Valerija Perger

Ob stoletnici rojstva Miška Kranjca se je zvrstilo večje število vsebinskih dogodkov, posvečenih enemu najplodovitejših slovenskih pisateljev. Društvo slovenskih pisateljev je pripravilo literarni večer v Cankarjevem domu in rojstnem kraju, prekmurski Veliki Polani. Izvirna dela so brali Milan Vincetič, Dušan Šarotar, Tine Mlinarič, Ernest Ružič, Feri Lainšček, Karolina Kolmanič in Vlado Žabot. S povezovanjem literarnega večera je pisatelja v Ljubljani predstavil Franci Just, v Veliki Polani pa Dušan Šarotar. Ob jubileju je izšlo več ponatisov Kranjčevih del. Tako je založba Franc-Franc natisnila narečna besedila pod naslovom Potnik pod večer, Beletrina pa Povest o dobrih ljudeh. Miško Kranjec je zadnje desetletje preživel v Senožetih blizu Ljubljane. Iz pisateljeve delovne sobe je tudi fotografija, na kateri sta ob akademiku, dr. Francu Zadravcu, najboljšem poznavalcu življenja in literarnega opusa Miška Kranjca tudi njegova sinova starejši Miško in mlajši Matjaž, prvi izjemen fotograf, drugi novinar v hiši Dnevnik. Dogodkov, posvečenih obletnici rojstva Miška Kranjca, še ni konec. Tako v Lendavi pred tamkajšnjo knjižnico napovedujejo za konec tega meseca odkritje pisateljevega doprsnega kipa.

tekst: eR

Fotografija: Blaž Samec

POMEMBNO JE UČENJE KNJIŽNEGA JEZIKA

Pokrajinski muzej v Murski Soboti je pripravil v programu Dnevo evropske kulturne dediščine in 500-letnici rojstva Primoža Trubarja dve predavanji, in sicer je mag. Franc Kuzmič predstavil Prekmursko protestantsko književnost, dr. Zinka Zorko pa Prekmursko in porabsko narečno književnost.

Zelo redko se zgodi, da morajo zaradi števila obiskovalcev prestaviti predavanje iz manjšega v večji prostor, kakor je bilo ob Prekmurski in porabski narečni književnosti dr. Zinke Zorko. Predvidevali so okoli trideset obiskovalcev, zbralo se nas je krepko čez sto. Če bi pogledali, kaj so po izobrazbi in poklicu bili udeleženci predavanja, bi videli zelo pisano sestavo zbranih. Kar napeljuje na zaključek iz dveh delov, in sicer, da so vsebinsko zanimiva predavanja tudi odlično obiskana in da Prekmurci želijo zvedeti kaj več o svojem narečju.

Dr. Zinka Zorko, rojena Korosiča, se je temeljito seznanila

Dr. Zinka Zorko je odlična poznavalka porabskega narečja

s posebnostmi prekmurskega narečja pa tudi porabskih govorov, za katere ocenjuje, da prehajajo v narečni porabski knjižni jezik. Pri večdesetletnem raziskovanju porabskih govorov ima zabeleženih vrsto informacij in podatkov, ki jih želi povzeti v porabsko slovnico, ki bo »kot merilo, kot standard za ta pokrajinski knjižni jezik. Kajti ta knjižni jezik se pojavlja

tako v umetniški besedi, publicistiki in tudi v cerkvi, denimo na Gornjem Seniku. Pomemben delež pri razvoju tega jezika imajo prekmurski pesniki in pisatelji, ki besedila predstavljajo iz ene funkcijske zvrsti v drugo. To je nekaj, kar ima bodočnost.« Pomembno za širše razumevanje je, da so knjižne izdaje tako v narečju kakor knjižnem jeziku in da se otroci v porabskih dvojezičnih osnovnih šolah učijo knjižni slovenski jezik.

Kar se tiče prekmurščine ugledna strokovnjakinja poudarja, da imamo Prekmurci zelo bogat jezik, kajti jeziki na obrobju so vedno bolj bogati. Prekmurščina se je uveljavila kot knjižni jezik, v katerem je natisnjenih okoli 300 knjig. Šele po letu 1918 je prihajal v ospredje slovenski knjižni jezik. Predavateljica je ponazorila tudi razlike med prekmurščino in knjižnim slovenskim jezikom, ki

se kažejo, denimo, v kratkih vokalih sredi besed, kako izgovarjamo nekatere črke. Mnogi ji pritrjujemo tudi pri zavzemanju, da bi naslednji slovenski pravopis zopet dovoljeval pisanje in izgovorjavo, da, za primer, nisem iz Peskovcev, kot je zdaj norma, ampak iz Peskovec, kot se opredeljujem in kakor govori večina Prekmurcev. Za primer je predavateljica navedla sicer Beltince: zdaj obvezno iz Beltincev, dovoljeno naj bi bilo tudi iz Beltinec.

Dr. Zinka Zorko je predavala dialektologijo tudi na ljubljanski filozofski fakulteti, kjer so študenti najpogosteje povedali, da prekmurščine preprosto ne razumejo. Ob poslušanju posnetkov zanimivih prekmurskih pripovedovalcev pa so ugotavljali, da dosti razumejo in da je prekmurščina zelo zanimiv in zelo bogat jezik oziroma narečje.

Dr. Zinka Zorko pravi, da je prebrala vse knjige porab-

skih avtorjev in obžaluje, da je tako hitro umrla ljudska pisateljica Irena Barber, kajti njene življenjske zgodbe so ljudje radi brali. Sodelovala je tudi pri nastajanju knjige porabskih pravljic in pripovedk Karla Krajcarja Kraljič pa lejpa Vida. Zelo zadovoljna je tudi s Karlom Holecom, »ki piše z izjemno umetniško močjo«.

Veliko se ukvarja tudi z romanom Franceka Mukiča Garabončijaš - Črnošolec, ki je bil najprej napisan v jeziku Gornjega Senika, potlej je izšel v predstavitvi v knjižni slovenski jezik, zdaj pa avtor pripravlja še natis v madžarskem jeziku. »Dobro je, da je roman izšel tudi v knjižnem jeziku in je tako dostopen Slovencem doma in po svetu. Knjižni jezik je tisti, ki nas združuje, z narečjem pa se ohranja občutek za pripadnost slovensčini,« poudarja dr. Zinka Zorko.

Ernest R.

Na župnijskij dnevaj v Markovcaj

Od 28. septembra so en keden trajali župnijski dnevi v fari Markovci, stere so organizirali župnik Dejan Horvat. Porabci smo dobili pozvanje za 28. september, v nedelo popodneva. Cilj našoga pozvanja je biu, da bi se čula porabska rejč, bi nutpokazali ništerne naše jedi in meštrije.

Okauli edne vöre smo se napautili iz Porabja, pelali so se gledališčniki (Veseli pajdaši iz Števanovec pa Duo Fodor Gledališke družine Nindrik-indrik), pa eške ženske, stere se spravlamo s starimi meštrijami (Micka Ropoš plete cekare, Margita Korpič kvačka (horgol), müve z Ano Ropoš pa delave rauže iz papira). Meli smo s sebov nabite kaštüle z domanjim pokarajom, pogačami pa reteši. Magda Rogan z Gorenjoga Senika so spekli medene figice, Maj-

či Lang makove pa orejove reteše, Margita Korpič rolado iz kukarčne mele pa makovi vejnec, Ana Ropoš pa kapüs-

Porabske ženske so pripravile malo razstavo pa pokazale, kak delajo

tine in djabkove žete reteše. Takšoga straja smo nej meli, ka bi bili lačni.

Program je biu v Čepincaj, zatok ka je lagvo vrejmen bilau, pa v Markovcaj v fari

eške nejmajo vse vred vzeto. Gda smo prišli v Čepince, so nas pred kulturnim domom veselo sprejeli gospaud Dejan

Horvat. Spakivali smo se v daum in pripravili razstave. Program se je začno v tretjoj vöri. Najprva so župnik pozdravili gledalce, steri so napunili kulturni daum. Potejm so

na oder staupili Števanovčarje in zašpilali igro »Volitve« (Választások). Dobili so velko ploskanje. Klara in Babi Fodor sta pa predstavile spoj zanimivo igro z naslovom »Čisto pa zamazano«. Publiki se je spoj vidla, dosta so se smejali pa ploskali. Potejm so župnik prosili vse Porabce na oder in se nam zahvalili, ka smo prišli k njim. Zahvalili so se nam z glažom »mešnoga vina«. Gledalci so pa lahko pogledali razstave in koštavali porabske dobrote. Med tem smo se pa pogovarjali, ugotavljali smo, ka smo spoj dobri sosedje, spoj pa zdaj, gda nas meja več ne loči in se gdakoli leko srečamo.

Eno osebn doživetje (személyes élmény) bi vam rada napisala. Gda smo se pogovarjali, eden v sredijski lejtaj moški mi pravi, ka je on fejt

spoznani na Gorenjom in Dolejnjom Seniki. Pito me je, gde stanujem pa tau pa tisto, na konci pa te pravo, ka je on prvič biu pri nas kak šaular. Leta 1973 je Gorenji Senik z markovsko šaulo emo stike. Meni je na pamet prišlo, ka so tistoga ipa z markovske šaule prosili vse Porabce za dva dni na našo šaulo. Tistoga časa so mogli eške prej Hodoša priti, ka je samo tam oprejta bila granica. Te moški je biu med njimi kak pojbič, ges pa med Senčarami kak deklica. In zdaj za 35 lejt smo se znauvič srečali, tau je biu trno dober občutek. Med takšnimi veselimi pogučavanji je čas brž odleto, zatok smo se prauto večera poslovlili.

Lejpa hvala gospaudi župniki za vabilo, Slovenskoj zvezi pa za organizacijo.

Marija Čato

Fotografija: Uroš Gašpar

OD SLOVENIJE...

Slovenija zvišala jamstvo

Zaradi svetovne finančne krize je Slovenija zvišala zajamčeno vsoto za bančne in hranilniške vloge z 22.000 evrov na neomejeno jamstvo. Vlada bo uveljavila državno garancijo za zavarovalne vloge za fizične osebe ter mikro in mala podjetja v bankah v Sloveniji. Ukrep je začasen in bo veljal do konca krize.

Evropski poslanec leta

Slovenski poslanec v Evropskem parlamentu Lojze Peterle je bil v Bruslju izbran za evropskega poslanca leta na področju zdravja in varne hrane ter je tako med vsemi 785 poslanci eden od 16 izbrancev, ki so bili letos s tem nazivom nagrajeni za izjemne dosežke na svojem področju.

V tednu otroka

Varuhinja človekovih pravic Zdenka Čebašek Travnik je ob začetku tedna otroka, ki je letos posebno pozornost namenil boju proti nasilju nad otroki, dejala, da nasilje prizadene otrokovo dostojanstvo in samospoštovanje. Predsednik Zveze prijateljev mladine Franc Hočevar pa je opozoril, da veliko otrok še vedno živi v družinah, ki so v socialni stiski.

Število študentov v tujini se povečuje

Število študentov v tujini se je v Sloveniji povečalo, vendar počasneje kot v večini preostalih evropskih držav. Kar 23,6 odstotka slovenskih študentov v tujini študira v Nemčiji. Iz raziskave z naslovom Mednarodna mobilnost študentov in pedagoškega osebja v terciarnem izobraževanju izhaja tudi, da se povečujeta število tujih učiteljev v Sloveniji in število slovenskih učiteljev, ki odhajajo poučevati v tujino. Število tujih predavateljev v Sloveniji pa je večje od števila slovenskih učiteljev, ki odidejo poučevati v tujino.

Na letošnjem Porabskom dnevi je pauleg Andreje Kovač daubo priznanje »Za Porabje« naš kolega Karči Holec. Tak bi si mislili, ka njega ejkstra nej trbej notapokazati našim bralcom, vej ga pa poznajo prejk člankov, prejk njegvi kejpov v novinaj. On je tisti, steri se največkrat pokaže po naši vasnicaj (tak v Porabji kak na Goričkom) pa nagučavle lidi za kakšne pogovore, intervju- ne za naše novine. Dapa zvün toga ešče dostakaj dela, sploj pa v domanjov vesi, v Andovcaj. Njegva življenjska paut se je trno zanimivo (érdekesen) zasükni- la. Po končani osnovni šauli v Števanovcaj je ojdjo na srednjo kmetijsko šaulo (mezógazdasági gépszerezlő) v Körmendi. »Te sam tak čüto, ka sam emo volau za tau, pa eške zdaj mam volau vred gemati mašine.

Dapa gda sam dja tau šaulo končo, te so zadrüge (szövetkezet) razpadnole, nejsam si službo najšo.« Edno leto je delo v števanovskom kulturnom daumi pa je te tak volau daubo, ka se je glaso na Visoko pedagoško šaulo v Szombathely, gde je začno študirati slovenščino pa tehniko. Po trej lejtaj je tam njau šaulo pa si je držino ustvauro. Od leta 1991 dela pri naši novinaj. Goravzet je bijo za fotografa, dapa pri takšni mali novinaj, kak so Porabje, vsikši vse mora delati.

»Slučajno je tak prišlo, ka pišem. Odkrito povejm, ka gda sam v osnovno šaulo odo, sam nej rad piso. Tau je nikak tak prišlo, ka sam mogo pisati, ka je pri novinaj trbőlo. Gda sam pri novinaj začno pisati, leko povejm, ka je težko bilau. Gnauk je tak prišlo, ka sam nej emo nikšo gradivo, ka bi ga doladau. Te sam si zmisló, ka napišem eno zgodbo (történet), ka sam go čüjo, gda sam mali bijo. Tak se je zgodilo, ka sam začno pisati te zgodbe, pa sam tak vpamet vzejo, ka se lidam vidijo.«

Njegve knjige Andovske zgodbe/Andovske prpovejsti so vöprišlo leta 2003 v seriji Književnost med Müro in Rabo (za-

Človek z dobrimi idejami

ložnika sta bila Podjetje Franc Franc in Zveza Slovencev na Madžarskem). V njij najdemo deset prpovejsti o Andovcay, lidaj, steri tam živejo ali so živelí. Ka ma Karči Holec te po-

sebneže (különc) pa svojo ves trno rad, kaže tau tö, kak piše o njih. Malo se njim smeji, malo se z njimi, z njino usodo pošali, dapa nigdar je nej nesramen, iz njegovoga pisanja se vsigdar čüti, ka so tau »njegvi lidgé«, ka je on eden od nji.

»Zdaj dosta lüstva tak misli, ka se dja špotam od njij. Tau nej istino. Dja je zatau rad mam pa sam zato rad, ka oni v Andovci živejo. Nejsmo gnatji, vsakši ma nikšo napako. Dja tö, drügi tö. Dapa tak mislim, ka se mi zatok laučimo od drügi vasnic, ka se mi zavolo napak, stere mamo, zatok vejmo poštüvati. Pa vejn zatok smo mi »Andovčani.« (Eden den v Andovcay).

Iz Andovec je prineso svojo drugo erbijo tö, žmani andovski gunč, slovensko rejč, stero je erbo od starišov: »Dja sam tak s starišami, ka se dja z njimi vgrstji ne vejm pogučavati, samo te, če eden tretji vcüjstaj, steri je Vogrin. Gda smo mali bili, smo doma vogrsko rejč nej čüli, samo slovensko. Vse smo starejše sausede meli, pa gda sam povesi odo, tam smo se tü samo slovenski pogučavali.«

Dapa on – ranč tak kak največ Andovčanov – je nej samo

povesi odo, liki k sausedom v Búdinca tö, gda je tau ešče nej slobaudno bilau. »Kak dobri sausedje mi smo zatok eden drügoga poglednili, Andovčarge pa Búdinčarge smo

ojdli eden k drügoma. Gda se je meja parkrat na leto odprla pa smo leko šli z avtonom, te je nam malo špajsno bilau. Zdaj, gda človek prejk dé, več ranč na pamet ne vzeme, ka je prejk meje stau-po. Te smo pa mi meli tiste svoje poti, gde smo prejkodli, pa ranč tak so oni tö prejkodli k nam, samo oni so se malo bole bojali kak mi. Mi smo že te stike meli, zatok pa zdaj, gda so se meje »zbrisale«, smo tak šli k njim, kak če bi doma bili, smo se že poznali, prijatele smo meli tam, smo se večkrat srečali.«

Te spoznanstva, prijateljstva pa tau, ka je pozno teren tak v Porabji kak na Goričkom, so ma prav prišla pri njegovom novinarskom deli. Najti dobre lidi za interju, je nej léko, sploj pa po naši vasnicaj, gde se eni abajo od mikrofona. Gda sam ga pitala, s kakšnimi lidami se najbolje rad pogučava, mi je malo za šalo, malo za resnico pravo: »Najraj s tistimi, od steri malo trbej spitavati pa sami od sebe dosta gučijo. Istino, ka tau tö nej najbaukše, ka geste takši, steroga ne more dolastaviti, dapa itak baukše, kak steri ti odgovarja z »ja« pa »nej«. Lüstvo je tö nej gnako, geste, steri se sploj naleko poda za tau, pa geste taši, steri za vraga nešče gučati. Pa ranč tak je pri fotografiranji. Na Seniki je biu eden možak, ka je trno dober obraz emo za portret, pa se je nej püsto fotografirati. Dvej leta sam k njemi ojdjo, ga nagučavo, pa nej pa nej... Zdaj je na žalost že pokojni.«

O fotografiranji tak razmišla, ka ne dojda samo, če maš dober mašin, dobro tehniko, za fotografijo moraš meti dobre oči pa občutek. Kak pravi, pri dobrom kejpi je osemdeset procentov odvisno od človeka pa samo dvajsti od mašina. Istina, ka tehniko dosta pomaga, ka z digitalnim aparatom – če trbej – leko stau kejpov napravi, pa najbaukšoga vöodaberé. Tau nika ne košta. Na film se tau ne da napraviti, ka je drago. Svoje kejpe, za stere je v Budimpešti na natečaji manjšinskij fotografov daubo prvo nagrado, napravo s prausnim digitalnim aparatom, steroga si zdaj že vsakši leko privaušči.

Karči Holec je 12 lejt bijo župan najmenkše porabske vesi. Po telki lejtaj se je malo naveličo pa se je na zadnji volitvaj več nej glaso za župana. Dapa trno brž je goraprišo, ka zatok za Slovence v vesi nika mora napraviti. Bijo je pobudnik in ustanovitelj Porabskega kulturnega in turističnega društva Andovci. »Najprvin je meni tau te na pamet prišlo, gda sam se tak odlaučo, ka se več nemo glaso za župana. Dostavse se je spremenilo v vesi, dosta Madžarov je prišlo v ves. Te sam daubo občutek, ka ta ves več nej tista, kak gda sam se pred 12-imi leti podau za župana. Gda sam pa več nej biu župan, sam si zatok zmišlavo, ka tau zatok nede dobro, če cejlak prepistimo ves, ka bi dobro bilau Slovence v vesi nikak vtjüpprijeti.«

Društvo je trno aktivno, küpilo je stari pavarski ram, steroga zdaj vred dejvajo, ka bi leko delo kak živi muzej. Skurok vsakši mejsec majo kakšen vekši program (Slovenski den, Srečanje z Budinčani, konferenca o ljudskem stavbarstvu itd.), na dvauri iže majo »Mali Triglav«, steroga dosta lidi pride poglednit. Idejo za tau je dau Karči Holec, steri gvüšno ma ešče dosta dobri planov, steri do na hasek tak Andovcam kak cejlomi Porabji. Zatok pa mislim, ka se je predsedstvo Zveze nej lagvo odlaučilo, gda je priznanje dalo našomi kolegi.

Marijana Sukič

Ljubezen do šivanja

Gizela Bagola živi in dela v Beznovcih, v majhni vasi v pučonski občini. Šiva že trideset let in kot je povedala, to delo jo že od malega veseli. »Moja babica je tudi šivala, mislim, da sem to veselje dobila po njej. Moram povedati, da unikatne stvari šivati, recimo maturantske obleke.« Kot si lahko predstavljamo, je v šivanje vložila že ogromno časa, saj to dela že vse življenje. Vendar, ko vidi narejeno obleko, pozabi na vse preživete ure za šivalnim strojem.

moja babica še živi, letos novembra bo stara sto let,« - je začela o svojem poklicu pripovedovati gospa Giza. To poklicno pot pa je nadaljevala tudi njena hčerka, ki je diplomirana tekstilna inženirka. Gospa Giza je na začetku svoje poklicne poti delala štiri leta v tovarni Mura, potem pa je postala samostojna podjetnica in od takrat dela doma v svoji delavnici. Šiva in popravlja ženske in otroške obleke, pa tudi za folklorne in pevske skupine šiva obleke. Ona je šivala obleke za sakalovsko folklorno skupino, in bluže za komorni pevski zbor ZS Monošter. Nekoč je šivala tudi veliko poročnih oblek za dekleta, ki so hotela nositi obleko po lastnem okusu. Danes pa, kot vemo, in kot je tudi ona povedala, si večina deklet raje sposoja obleko, v kateri bo stopila pred oltar. Gospa Giza se je pohvalila, da ona še ima svojo poročno obleko, ki jo je šivala njena babica. To je postala že navada v njeni družini, saj je pred štirimi leti tudi ona zašila obleko za poroko svoje hčere. Na vprašanje, ali dobiva veliko naročil, je povedala, da ne toliko kot nekoč, vendar vedno ima kakšno delo. »Imam stalne stranke, pa tudi take, ki dajo kakšne

Poleg šivanja pa jo že od malega veseli tudi petje. Že dvanajst let poje v ženskem pevskem zboru z imenom Ljudske pevke Beznovci, s katerim so posneli tudi zgoščenko. Razen tega poje tudi v cerkvenem pevskem zboru. Pravi, da ji je petje postransko veselje. Ljudske pevke so nastopale v Stubici na Hrvaškem, v Monoštru in Števanovcih. Gospa Giza ima lepe spomine tudi na mednarodni nastop v Siklósu na Madžarskem, kjer so jih sprejeli z velikim navdušenjem. Na Madžarsko pa jo vežejo ne samo lepi spomini, temveč tudi sorodniške vezi. V Monoštru ima namreč sorodnico Irenko Debreceni, ki se je rodila v njihovi hiši v Beznovcih. Z Irenko neni, kot jo kličejo, še vedno imata stike, se večkrat srečata. Irenko neni večkrat obiščejo, ali pa pridejo po njo in jo peljejo domov v Beznovce. »Tako rada pride k nam, in vedno, ko pride, pravi, da je prišla domov. Takšna vrla ženska je, pa je stara že 93 let,« - pravi gospa Giza. Tako lepo govori o njej, da je prav lepo slišati. S podobnim navdušenjem je govorila tudi o svojem poklicu, ki ga opravlja z ljubeznijo, in kar je, mislim, da že poslanstvo v njenem življenju.

Nikoletta Vajda

Pismo iz Sobote

Poštija

Lüblene moje, dragi moji, znouva si brodim od našoga žitka. Brodim si od toga, kak pa zakoj pridemo na té svejt. Pa si tadale brodim, kakšo paut vzeme pod noge žitek. Od mene, od tebe, od nas, od vas, od tisti drugi, od ednih vcejlak sedmi lidi. Po kakšnoj pauti dejo tej žitki? Je ta paut gé takšna zamotana es pa ta, je puna lükenj, je lepou zglajena, je trnova ali vcejlak čista? Depa zakoj bi bila tou samo edna takšna prousta pout? Najboukše bi bilou, ka bi tou bila edna šurka pa vcejlak svekla poštija. Ja, brezi vsikše lüknje, brezi vsikšoga trna, nika nej bi se sükala es pa ta, samo bi bila takša, na njoj pa mi. Depa tou si leko človek samo želej, tou si leko samo v svojoj glavej namala. Ali pa nam tou malajo naši prejdnji, naši političarge. Uni so vcejlak dobri malarge gé, kak nam tou znajo lepou gučati.

Kak si gvüšno že broдите, njim moja tašča Regina, trno čedna ženska, tou tak vörvle, ka se vse vugible. Poštija njenoga žitka je šurka, svekla, ravna pa brezi edne lüknje. Na, edna lüknja je gé na touj njenoj poštiji, tou sam pa ge gé. Depa tou se ne šté dosta. Drugi dosta velki lükenj majo na svoji potaj, tak ka se ta edna na njenoj poštiji sploy ne vidi. Tou pa zato, ka una vörvle. Vörvle, ka ojdj po toj poštiji žitka, stero so njoj napravili tisti političarge, ka se njoj najbolje vidijo. Pa bi rada vzela na tou poštijo žitka eške koga drugoga s seuv. Zvün mene, tou se vej, ka nej!? Vej pa ge njoj na poštiji delam lüknje! Pa tou je tó istina, ka ge nienim političarom ne vörvlem. Tak, ka je meni usojena tista najbolje lagva paut. Bar una tou vej tak prajti.

Zdaj pa vi meni povejte, lüblene moje, dragi moji, kak naj vörvlem steromi političari, ka de moj žitek takša najboukša poštija? Vej pa mamo trno lagve té redne poštije, po sterij avtonge vozijo! Pa se za nje niške gor ne gemlé. Nigdar nega zavolé pejnez. Zdaj si pa broдите! Kak naj nam poštije žitka napravijo, če pa prouste poštije gora poukajo že za pou leta, samo ka je malo bole vekši mraz? Depa tou mojoj tašči Regini, trno čednoj ženski, nika ne znamenüje. Una tadale vörvle. Vörvle v obečano poštijo žitka. Tak vörvle, ka si brodi, kak do uni napravili, ka niške nede betežen. Ka nigdar pejnez ne sfali. Vörvle, kak do nam uni napravili neba na Zemli. Pa tou tó, ka nikšne svaje več nede med lidami. Samo de tista obečana poštija.

Na, inda svejta je paut zavole bila. Lidge so bili takšni, ka so menje škelj od žitka pa so zatoga volo bole trpali ali pa so vedli trpati. Stoj pa je indasvejta brodo od poštije? Nika sam od toga škeu prajti njoj tó. Vej pa njoj, mojoj tašči Regini, trno čednoj ženski. Nika je nej škela čüti od toga. Eške korila se je z meuv, ka sam gé takšen pesimist, ka vse črno vidim, ka ne vej, ka je dobro pa ka nej. Vsefele je v mene zmetala. Ge pa sam se nej dau doj poglednoti. Preveč me je srbelo po geziki. Pa sam njou pito, kak daleč pela ta poštija, če tak vörvle v njou.

- Daleč, daleč, v boukše zranja, mi je prajla s suncom v očaj.

- Depa gnouk se vsikša poštija skonča. Ali pa, kak pravijo, vse poštije pelajo v Rim, sam go nej škeu samo tak tanjati.

- Ti nika ne vejš!

- Leko, ka ne vej, depa na kraji poštije je dun edna velka lük-nja, v stero vsikši spadne, sam zgotouvo.

Pa je una tó zgotouvila. Pa je tak nagnouk gora prišla, ka so se tej njeni političarge začnoli ravnati kak kakšni mali bougeci. Vej so njoj pa obečavali, ka ranč un tam vrkaj na nebi ne more obečati pa spuniti. Tak je od toga mau pri nas poštija samo eške poštija, po steroj se vozijo avtonge pa nika drugo nej.

Bojte mi zdravi, lejpi pa radi se tó mejte. Ka, če nej, stoj de se pa vozo po poštijaj, če se nete radi meli?

Ka nas po tejm več tó nede!

Miki

... DO MADŽARSKE

Zaradi nesreče na železnici je odstopil prometni minister

Zaradi nesreče na železnici na progi Budimpešta-Cegléd, ki je terjala štiri življenja, in v kateri je bilo ranjenih najmanj 26 ljudi, sta odstopila prometni minister Pál Szabó in direktor Madžarskih železnic Miklós Kamarás. Do nesreče je prišlo, ko se je hitri vlak zaletel v Intercity, ki je vozil pred njim. »V imenu vlade in v svojem imenu izražam sožalje svojcem žrtev in ranjenim v nesreči. Prisluhnil sem argumentom prometnega ministra in vodstva železnic ter zaradi splošne odgovornosti sprejel odstop ministra in direktorja železnic,« je dejal madžarski premier Ferenc Gyurcsány. Nesrečo naj bi povzročila poškodovana prometna signalizacija.

Interpelacija zoper Eriko Szűcs, ministrico za delo in socialne zadeve

Madžarski parlament je 6. oktobra izglasoval interpelacijo zoper Eriko Szűcs, ministrico za delo in socialne zadeve. Interpelacijo so vložili poslanci Zveze mladih demokratov (Fidesz) in Demokratskega foruma (MDF) zaradi spornih vprašanj, ki zadevajo podporo upokojencem ter izobraževalnim in vzgojnim ustanovam. Poslanci Zveze mladih demokratov so ministrico pozvali, naj odstopi s položaja.

Od januarja bodo Madžari potovali brez vizuma v ZDA

Sporazum o odpravi vizumov z ZDA sta 1. oktobra podpisala madžarski pravosodni minister Tibor Draskovics in ameriška veleposlanica v Budimpešti April H. Foley. S tem so dani vsi pogoji, da bodo lahko madžarski državljani od januarja naprej potovali v ZDA brez vizuma. V zameno za odpravo vizumov bo morala Madžarska izdati več podatkov o državljanih, in sicer tudi DNK-vzorci in prstne odtise.

Tekmovanje v kūjanji divjačinskega golaža

Če je september, te je Selnica ob Dravi, gde kūjamo divjačinski golaž. Kulturno in izobraževalno društvo Janez Urbas že štrto leto organizira tekmovanje v kūjanji divjačinskega golaža za zamejske Slovence.

Porabska ekipa je dosegla drugo mesto

Tau srečanje je več samo od tekmovanja. Srečamo, družimo se zamejski Slovenci, šteri živimo zvün matičnoga rosaga. Leko povejm, ka zdaj se že tak srečamo kak prijatelji, pa je nej tau najbolja važno, što s kakšnim rezultatom de domau. Dapa odkrito povejm, »baukše spadne« človeki, če se s tistim pokalom pela domau, ka ga za prvo mesto daubo.

Kūjanje se je v dvanajstoj vōri začnilo pri staroj šauli na ogradi. Naša porabska ekipa (Jože Hirnōk, Gyōngyi Bajzek, Laci Gyeček, Gyōngyi Gyeček, Tomi Dončec, Karel Holec) je v ausmoj vōri štartala iz Monoštra. Tau smo mislili, ka nikdar ne pridemo do Maribora, zato ka so cesto delali pa smo mogli na obvoz, na edno drugo paut. Gda smo v Lenart prišli, smo že tak lačni bili, ka smo vse zvezde vidli, leko ka zato, ka smo med potjavu palinko koštavali. Zato smo pa te stanili pri Merkatori, pa smo si klobase pa žemle küpli.

Že deset vōra minaula, gda smo taprišli, malo smo zamidili, dapa nika smo nej dolaostanili. Edni smo šli na konferenco, drugi so se pa dočas kreda dejvali za kūjanje. Istino, ka samo podnek se je začnilo, dapa druge ekipe so že tak nalagale pa kadile kak indijanci. Po konferenci so začnili mesau pa lük talati, pa so ekipe vcujstanile kūjati. Drve, pen pa edno velko tapačo so nam že naprej ta nalekli, dapa mi smo tau leto s plinom nalagali. Zato ka tam vrkar na brgej vsigdar veter fudi pa vsigdar z drugoga tala. Tak ka od dima človek že tak smrdi kak okajeno mesau. Zaman smo mi s plinom nalagali, naši sausedge so Čepinčarge bili pa so nas ranč tak vōokadili, kak če bi mi tō z drvami nalagali. Dapa nejsmo čemerni bili na njij, zato ka so nam za tau žmane langaše pa domanjo vino davali. Gda smo mesau, lük pa papriko vkūpzrezali, pa tau vse notra v kotel djali, potistim smo že bola fraj bili. Vsigdar samo eden stau pri ognji pa z velko žlicov graužo golaž, nej ka bi prismaudo. Te čas so drugi odli od ekipe do ekip, družili so se pa so koštavali njine dobrote, štere so zvekšoga vsigdar tekoče bile. Kak smo se vse več družili, tak je bola koražno bilau, pa so Čepinčarge naprej vzeli inštrumente. Ekipe so kauli njij stale pa so spejvale, tak kak če bi ljudski pevci meli srečanje. Od tauga se je že vsakši spoj spozabo, ka smo na tekmovanje prišli. Na tretjo vōro so se golaži zvekšoga skūjali pa so ekipe čakale ocenjevanje. V komisijo je vsakša ekipa enga člana mogla vōodebrati. Od nas je Gyōngyi Bajzek ūšla koštavat. Za eno vōro se je komisija odlaučila, naslednji rezultati so gratali. Prvo mesto je domanja ekipa dosegla, Selnica ob Dravi. Drugi smo mi, Porabski Slovenci gratali, tretji pa Slovenci iz Avstrije. Na konci smo za en evro ešče cveke leko zabijavali v eden pen. Tisti, šteri je nejmenjakrat vdaro na cvek, pa tak ga je notrazabijo, tisti je nagrado daubo. Gda je tauma konec bilau, te smo se vkūpspakivali, pa smo se napautili proto dauma.

Karel Holec

Kapüstni den v Šalovci

Turistično društvo občine Šalovci je že šestič priredilo kapüstni den na prvo nedelo meseca oktobra. Tau je edna kulinarična prireditvev bila, gde so pripravili razstavo pa koštavanje djesti iz kapūste, pa ranč tak kulturni program tō. Pozvane so bile vse gospodinje iz občine Šalovci pa iz Porabja tri vesi, Andovci, Števanovci, Verica. Kak so prajli, škoda, ka smo se udeležili samo mi, Andovčani.

Vsakša ves, ekipa je mejla eden sto, gde so razstavljali pa ponūjali djesti iz kapūste. Ranč tak vsakša ves vō mogla postaviti edno ekipo, štera je tekmovala v kūjanji grajovoga zelja. Mi Andovčani smo tau leto bili prvič v Šalovci na kapüstnom dnevi, pa leko povejm, ka nam je spoj nej žau. Člani Porabskega kulturnega in turističnega društva, gda smo dobili vabilo, smo se včasim tak odlaučili, ka mo šli, pa se malo pokažamo na tom dnevi. Če za drugo nej, te za volo reklame, za druženje, za volo prijateljstva. Vedli smo, ka v tekmovanji kūjanja dosta šansa nejnemo, zato ka pri nas straušanco samo tak povedano sūjo poznamo, pa nej kūjano. Gda smo taprišli pa smo

Andovski sto se je brž okinčō

vidli druge vesi, kak lepau majo okinčene svoje staule s kapūstov, te smo se zato malo škrabali po glavej. Puno kapūste razstavljeno, več fela kapūstno djesti so meli na stauli, mi smo pa prišli brezi vsega, ešče kapūsto smo nej meli pri sebi. Ešče tau je sreča bila, ka smo z autoni bili, pa smo se leko pelali domau. Eden je v Varaš ūšo po pogače, mi drugi smo pa šli domau po kapūsto, tikvi, rauže, po ribaš, po domanjo palinko pa vino. Tau je že nam nika nauvoga nej bilau,

zato ka dostakrat smo že tak zopojdli.

Nej trbelo edno vōro, pa naš sto je že tō okinčeni biu. Ešče tople so bile domanje pogače, štere smo v Varaši dali spečiti, gda smo je na sto djali. Vsakši je valo, kak so dobre, samo te smo bili v nevauli, gda so od tauga spitavali, kak se pečejo. Na konci smo se

Tak so Būdinčarge kvasili kapūsto

že zato tau tō vōnavčili. Žene so pekle, mi smo pa nej gledali, kak delajo, smo prajli.

Ranč podnek je bilau, gda smo vcujstanili kapūsto pa gra kūjati, dapa spoj smo nej vedli, kak se straušanca po šalovskom redi.

Kauli smo šli po šatori pa smo parkovače zdigavali, gledali smo, ka drugi kūjajo, dapa nika smo nej čednejši gratali.

»Vejte ka,« sam pravo, »mi mo tau kūjali, ka znamo, »Székely« kapūsto, pa gotovo. Zaman mo tū zijali dva kedna, ešče te nemo znali, kak pri vrage se ta kūjena straušanca dela.«

Mesau, lük, papriko smo vkūpzrezali, pa smo gordjali kūjat. Gda se je mesau na polonja že skūjalo, te smo kapūsto ešče notravlejali pa smo njali, naj pomalek vre. Te smo meli malo časa pa smo kauli šli po šatori, »po vasi«, malo koštavat domanje dobrote. Najprvin smo k sausednoma staula šli, k dolejnčarski »dekli«. Meli so na stauli vse fele dobrote, ka si je človek želeu, vsakše fele pokaraj, retaše, piti. Tak ka eden čas smo nej mogli kraj od staula. Ranč tak smo zopojdli pri Būdin-

čaraj tō. Ešče sreča, ka te čas se je začno kulturni program, pa smo tak mogli njati koštavanje. V kulturnem programu so nastopili učenci OŠ Šalovci in KUD Būdinci s skeči, s pevskim zborom in prikazom kvašenja kapūste. Na te čas je šotor že vcejlak puni biu z lidami. Najbola se njim je tau vidlo, gda so Būdinčarji ka-

pūsto ribali pa klačili, tak kak so tau gnauksvejta delali. Kulturni program pa cejlo prireditvev sta vodila dva Djauživa (Slaviček in Šōmenek). Gda se je nika tašoga nej godilo, te je nam Djauži (Šōmenek) tapravo zgodovino vesi Šalovci, pa dosta vse zanimivoga od kapūste.

Po kulturnom programu so ocenjevali grajovo kapūsto. Nam so tō trpetale roke, gda smo nesli svojo »Székely« kapūsto pred komisijo, štera se je odlaučila, štera de najbaukša. Poskrivaj smo zato meli vūpanje v tejm, ka se čūda zgodi pa z dobrim rezultatom skončamo. Dapa kak pravijo, čūdeži nejgajo, tak ka naša srmaška kapūsta nej dobila nikšo mesto nej. Nej baja, leko ka se je komisiji nej vidla naša kapūsta, dapa lidam, ka so tam bili, tistim spoj fejst. Nam je pa tau važno. Drugo leto mo mi organizirali tekmovanje v kūjanji vogrskoga lečona, kama vas tō pozovemo, tam te pa vi cveli. Vejte vidli, če nej!

Hvala organizatorjem, TD Šalovci za pozvanje, posebej predsednici Mirjani Horvat. Nejsjo važni rezultati, važno je, ka smo se družili pa smo se meli lepau. Dosta taši dnevov želim ešče nam vsem.

Karel Holec
predsednik andovskega društva

OTROŠKI

Rozika Čeh

Kak smo se včili v nedličkoj osnovnoj šouli

Mi, deca z Gajiča, smo jako žmetno čakali tisti den, ka mo začnoli oditi v šoulo. Doma so nam povedali, ka naj poslušamo maloga lapca, gda de ružo po bobeni i šteo s papira: Na znanje se vam davle... Deca morejo priti v šoulo...

Rejsan smo bili zadovolni, tudi gizdavi, gda smo šli po našoj vesi. Prvi den nas je leko pelo eden od starišov, ka je Nedlica jako duga ves. Trbelo si je zapomliti, po šterom kuniki moramo iti, ka ne bi što zabloudo. Sprijala nas je vučitelica, ništernoga malo pobožala, nej je pa znala gučati po našem, ka je prišla s Kranjskoga. Vej smo ranč nej vsega razmili, ka smo se záto malo bojali, telko je bilo novoga. Obečali smo pa vsi, ka mo jo bogali i mo vrli. Tak smo se začnoli oboji mantrati: vučitelca pa mi, njeni učenci. Nikak nam je nej šteo iti v glavo kranjski jezik, kak smo mi pravili.

Starišje so nam doma pomagali pri včenjej, kelko so znali. Računstvo nam je šlo v glavo, jezik pa zlejka ne. Tü smo bili v velkoj nevoli. Najraj bi gučali kak doma. Šče zdaj znam, kak so se edna mamca (babica) zmešali, gda je njüva vnükica prinesla opravičilo. Napisali so, ka je Micka nej mogla priti v šoulo, gda je šou dež, ka je nej mela deževnika. Ništerni učenci so skimavali z glavami, drugi se smejali

pa so pravili, ka bi naj napisali, ka je mela strganomarelo.

Te bi vsakši razmo.

Ednouk smo zvedeli nikaj jako veseloga za vse. Meli smo se dosta včiti, tüdi pesmice na pamet. Meni se je najbolje vidla Stoji učilna zidana... Te je pa edna učenka, važna čefka v razredi, prevzela komando za vse dekle. Skrile smo se na dvorišči v eden kout, ka nas nišče ne bi čüo, ka mo si zgučavale. »Znate, ka vam povem,« je čefka začnola, »zdaj je za nas vse jako važno tou, kak se doma včimo. Za špilanje nemamo več nikaj časa. Zvedla sam, ka trbej napraviti, ka mo vse znale brez trüda, brez včenja. Gda mo večer šle spat, te si naj vsakša dá pod vankiš zvezke i knjige, pa de te znala, ka njoj vse pride sámó od sebe v glavo. Probajmo! Samo dečkom i starišon nikaj ne smejte povedati!«

Komaj sam čakala, ka se zvečeri. Spala sam vküper s teticov Veronov na velkoj posteli. Pazila sam, ka me nedo videli, ka bom delala. Najprle sam djala vse šolske zvezke i knjigo pod debeli prt, te pa šče gor vankiš. Gda je že bila kmica, sam samo čüla, kak so se odprle dveri, ka so prišli tetica spat. Malo so poglédnoli, kakša je posteo i bili zadovolni, ka je bila fajni potepkana. Te sva si zmolili Sveti angel, varuh moj..., se lepo prekrižali, pa sam že čüla, kak tetica frčejo. Jes sam nej mogla zaspati, ka me je jako moto visiki vankiš. Po posteli sam se premetavala se pa ta, ka sam tetrico zbidila. Naednok sam čüla: »Ka se ti gnes telko meleš? Maš vročino? Te noga boli?«

Nikaj sam nej pravila, bila sam tüo kak müš. Gda sam se naraji obrnola, te sam začütüla, kak se je poškálo zvezek pa zleto pod postelo. Vej sam si več ne vüpala redno odiaovati. Ne vem sama, v kakšom straji sam prespala noč. Prlé sam se zbidila kak tetica i vpamet vzela, ka so zvezki pa knjiga bili nakli. Friško sam gor skočila i se vlačila pod postelov. Te so se tetica obüdili pa so se šče bole zusagali kak jes, ka so mislili, ka sam spadnola dol s poste. Brečali so: »Ka delaš? Bog pomagaj! Se ti je kaj zgodilo?« Jes sam samo naednok vse gor pobrala i djala v ceker, ka so šče tetica ranč nej znali, kakši cirkus sam si napravila. Več sva si nikaj nej o tom gučali.

Zajtra zaran sam odbežala v drügo ižo, ka me naj nišče ne čüje, kak bom vse ponavljala. Štela sam sama sebé poslušati, kak bom znala novo pesmico. Odprla sam knjigo i premetavala zvezke. Vpamet sam jemala, ka je v mojoj glavi nikaj ne novoga, ka se tak počütim, kak če bi v njoj mela slamo ali sečko. Pred seov me je bilo sram, ka sam čefki vörvala. V tom premišlavanji sam bila sama, pa sam vseglj mela srečo, ka sam v šouli nikaj ne bila pitana tisti den, ka sam samo jako pod klop gledala, gda so gospa vučitelca spitavali. S pajdašicami sam nej gučala nikaj o tom, kak so se one včile, ka me je bilo sram, če bi zvedele, ka sam šče mela tak dečinsko pamet. Ne vem, če so drüge bile bole čedne kak jes.

Čehovi Roziki v spomin

KOTIČEK

20. septembra se je v 78. letu življenja poslovila od nas profesorica Rozika Čeh iz Nedelice v Prekmurju. Kot slavistka se je ob službi poblizhe ukvarjala z dólinsko-prekmurskim narečjem in se s kratkimi zgodbami in črticami oglašala tudi v našem časopisu. Bila je tesno povezana s kmečkim življem, iz katerega je izšla in ohranjala njegove trajnostne duhovne vrednote.

* * *

Ob zadnjem obisku, komaj dober teden, preden si odšla, si se vsa razživela, Rozika. Prepričala si me, da se ne vidiva v zadnje. Ne le da si bila pri polni zavesti, prav prijateljsko sva se porazgovorila, skoraj tako živahno kakor v mladih letih. Že sem začel verjeti v čudež in ti navdušeno napovedal, da boš vsakčas vstala. Ne da bi pomišljala na možnost zadnjega slovesa, sva premlela vso pestro zgodovino našega shajanja od dijaških klopi do visokošolskih dvoran. In tem sledečih razhodov po križpotjih naših zaposlitev. A najsi so bila naša službena mesta še tako daleč narazen, smo se od časa do časa le obiskovali; najčešče smo se sešli kar pred domačo farno cerkvijo.

Ob tem zadnjem obisku si me z vso svežino duha spráševala o tem in onem rojaku ali sopotniku, še o onih, ki

so odšli na tuje. Spominjala si se, kot vedno, številnih svojih razredov, v katerih si poučevala na treh osnovnih in srednjih šolah; ob njih si si živo priklicala v spomin vsakoletna srečanja s svojimi učenci širom po naši deželi, kamor te je zanesla pot prosvete – od Velenja, Pohorja, do Pomurja: zvesti učenci so iz leta v leto prihajali póte, veseleč se druženja s teboj ob obletnih shodih. Kdo se ne bi radoval s teboj, saj si jim bila ne le večča posredovalka znanja, temveč hkrati vzorna življenjska svetovalka in vzgojiteljica.

In slednjic nama je uspelo poživiti duha ob najinih književnih načrtih in dosežkih. Kako si se razveselila izida svojih prvih prispevkov! Z leti se jih je nabralo za cel zveščič, da si pomislila že na objavo v knjigi. Nazadnje si se odločila za ponatise v časniku Porabje.

Z bolešjo v srcih smo te pospremili na tvoji nepovratni poti, draga nam prijateljica. Težko nam je in pogrešali te bomo v svojih vrstah. Kaj drugega nam preostane, kot da ohranimo hvaležno zavest, da smo te zaživa imeli med seboj in gojili pristno prijateljstvo. V naših mislih boš, dokler nam bo plalo srce v mikih vaškega življenja in čistosti kmečke duše. Nenehno bo pred nami svetli lik dekleta iz Gajiča. Bog te nam ohrani v tem spominu!

Jožko Ftičar

KAUT

MLAŠEČI

6.15 KULTURA, ODMEVI, 7.00 POROČILA, DOBRO JUTRO, 9.10 TROJČICE, RIS, 9.30 KRATKI FILM EBU, 9.45 ENAJSTA ŠOLA, 10.15 ODDAJA ZA OTROKE, 10.40 ŠTAFETA MLADOSTI, 11.25 OSMI DAN, 11.55 CITY FOLK: HRVAŠKA, 12.20 ALPE-DONAVA-JADRAN, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.15 DUHOVNI UTTRIP, 13.30 KOMISAR REX, NAD., 14.20 SLOVENCI V ITALIJI, 15.10 MOSTOVI - HIDAK, 15.45 ODDAJA ZA OTROKE, 16.00 IZ POPOTNE TORBE: KVIZ, 16.20 ČARODEJEV VAJENEC, ANG. NAD., 16.50 SLIKE IZ SEČUANA: ŽIVLJENJE Z REKO, 17.00 NOVICE, SLOVENSKA KRONIKA, ŠPORT, VREME, 17.20 POSEBNA PONUDBA, 17.45 ČASI, KO SO EVROPI VLADALI MAVRI, ANG. DOK. SER., 18.40 BRENC IN CVETKA, RIS., 18.45 TINČEK, RIS., 18.55 VREME, 19.00 DNEVNIK, 19.30 VREME, ŠPORT, 19.40 EUTRINKI, 19.55 MIHA MLAKER: OČETNJAVA, KRATKI FILM, 20.30 NA ZDRAVJE!, 22.00 ODMEVI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 22.55 POLNOČNI KLUB, 0.10 50 LET TELEVIIZIJE: TV DNEVNIK 17.10.1990, 0.40 ČASI, KO SO EVROPI VLADALI MAVRI, ANG. DOK. SER., 1.30 DNEVNIK, 2.00 DNEVNIK ZAMEJSKE TV, 2.25 INFOKANAL.

PETEK, 17.10.2008, II. SPORED TVS

6.30 INFOKANAL, TV PRODAJA, 12.45 GLASNIK, 13.10 PISAWE, 13.35 EVROPSKI MAGAZIN, 14.05 ČRNO BELI ČASI, 14.20 ŠPORT ŠPAS, 14.45 50 LET TELEVIIZIJE: TV DNEVNIK 17.10.1990, 15.10 BRAM IN ALICE, AM. HUM. NAD., 15.30 TV PRODAJA, 16.05 PRIMORSKI MOZAIK, 16.35 ŠTUDENTSKA, 17.00 MOSTOVI - HIDAK, PON., 17.30 MIGAJ RAJE Z NAMI!, ODDAJA ZA RAZGIBANO ŽIVLJENJE, 18.00 REGIONALNI PROGRAMI, 19.00 VELIKA IMENA MALEGA EKRANA: MARJAN RICHTER, 20.00 STARI RIM, ANG. DOK. SER., 20.55 STATISTI, ANG. HUM. NAD., 21.25 STATISTI, ANG. HUM. NAD., 21.55 ODŠTEVANJE NA NIMITZU, AM. FILM, 23.35 FINISTERE - NA KONCU SVETA, ŠP. FILM, 1.05 4400 POVRATNIKOV, AM. NAD., 1.50 ZABAVNI INFOKANAL

SOBOTA, 18.10.2008, I. SPORED TVS

6.15 KULTURA, ODMEVI, 7.00 KRIŽ KRAŽ: S SONCEM V OČEH: ZMERJANJE, RIBIČ PEPE, PIRAN, SMRČKI, RIS., 9.00 KINO KEKEC: MALE POŠASTI, AM. FILM, 10.45 POLNOČNI KLUB, PON., 12.00 TEDNIK, PON., 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.30 TEKMA, DEBATNA ODDAJA ZA MLADE, 14.20 THE SPIRIT BEAR, KAN. FILM, 15.55 SOBOTNO POPOLDNE, 16.00 O ŽIVALIH IN LJUDEH, 16.15 LABIRINT, 17.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 17.15 OZARE, 17.20 SOBOTNO POPOLDNE, 17.20 ZAKAJ PA NE, 17.30 NA VRTU, 17.55 POPOLNA DRUŽINA, 18.10 Z DAMJANOM, 18.40 DINKO POD KRINKO, RIS., 18.45 RJAVI MEDVEDEK, RIS., 18.55 VREME, DNEVNIK, UTTRIP, ŠPORT, 19.55 FILMSKI SPODRSLJAJI, 20.05 NE IMEJTE ME ZA NORCA, AM. FILM, 22.00 POROČILA, VREME, ŠPORT, 22.35 HRI-BAR, 23.35 SVITANJE, AM. NAD., 0.25 50 LET TELEVIIZIJE: TV DNEVNIK 18.10.1990, PON., 0.45 DNEVNIK, PON., 1.05 DNEVNIK ZAMEJSKE TV, 1.30 INFOKANAL

SOBOTA, 18.10.2008, II. SPORED TVS

6.30 INFOKANAL, TV PRODAJA, 8.10 SKOZI ČAS, 8.20 50 LET TELEVIIZIJE: TV DNEVNIK 18.10.1990, 8.40 POLEMKA, 9.50 POSEBNA PONUDBA, 10.05 TV PRODAJA, 10.35 PRIMORSKI MOZAIK, 11.05 ŠTUDENTSKA, 11.25 STARI RIM: ZPON IN PROPAD CESARSTVA, ANG. DOK. SER., 12.15 AFNA FRIKI: STOLPNICA, DOK. NAN., 12.45 GLASBENI SPOMINI Z BORISOM KOPITARJEM, 13.40 NOGOMET, TEKMA ANGLEŠKE LIGE: MIDDLESBROUGH - CHELSEA, 15.55 TV PRODAJA, 16.25 NEKOČ STA ŽIVELA GODECIN PLESALA, POSNETEK KONCERTA ROMSKE GLASBE V LENDAVI, 17.35 MIGAJ RAJE Z NAMI!, 18.05 ROKOMET (Ž), TURNIR REPREZENTANC, 20.00 NOGOMET, TEKMA LIGE TELEKOM: MARIBOR - DOMŽALE, 21.40 BLEŠČICA, 22.10 SLOVENSKI MAGAZIN, 22.35 SOBOTNO POPOLDNE, 0.50 NAJBOJŠI PRIJATELJ, ANG. TV FILM, 2.55 ZABAVNI INFOKANAL, ***

NEDELJA, 19.10.2008, I. SPORED TVS

7.00 ŽIV ZAV, RIS., GRIMMOVJE PRAVLJICE, RIS., MARČI HLAČEK, RIS., 9.50 ŠPORT ŠPAS, 10.15 LINUS IN PRIJATELJI, NORV. IGRANA NAN., 10.45 SLEDI, ODDAJA TV MARIBOR, 11.15 OZARE, PON., 11.20 OBZORJA DUHA, 12.00 LJUDJE IN ZEMLJA, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.10 NA ZDRAVJE!, 14.25 FINA GOSPA, ANG. HUM. NAD., 15.00 NLP, 15.00 5 MINUT SLAVE, 15.05 NEDELJSKO OKO Z MARJANOM JERMANOM, 15.15 GLASBENI DVOBOJ, 15.40 ČLOVEŠKI FAKTOR, 15.45 ŠPORT, 16.00 DRUŽABNA, 16.30 OGLASNI BLOK Z JASPERJEM CARROTOM, HUM.-DOK. ODD., 17.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 17.15 NLP, 17.15 NAGLAS!, 17.20 FOKUS, 18.25 ŽREBANJE LOTA, 18.40 POKEC, RIS., 18.45 RECI NE!, RIS., 18.55 VREME, DNEVNIK, 19.20 ZRČALO TEDNA, 19.35 VREME, ŠPORT, 19.55 ZVEZDE POJEJO, 21.30 DRUŽINSKE ZGODBE, 22.40 POROČILA, VREME, ŠPORT, 23.05 DESET BOŽJIH ZAPOVEDI: SEDMA, POLJ. NAD., 0.00 50 LET TELEVIIZIJE: TV DNEVNIK 19.10.1990, 0.25 DNEVNIK, PON., 0.45 DNEVNIK ZAMEJSKE TV, 1.15 INFOKANAL.

NEDELJA, 19.10.2008, II. SPORED TVS

6.30 INFOKANAL, TV PRODAJA, 9.00 SKOZI ČAS, 9.10 50 LET TELEVIIZIJE: TV DNEVNIK 19.10.1990, 9.35 GLOBUS, 10.05 BRAT BRATU, HUM. NAN., 10.35 KOROŠKA POJE, 10.35 Z GLASBO IN S PLESOM, 11.00 PO POTEH USHUAIE, FR. SER., 11.30 TV PRODAJA, 11.55 POMAGAJMO SI, 12.25 SLOVENSKI MAGAZIN, 12.55 RAD IGRAM NOGOMET, 13.25 TV PRODAJA, 13.50 THE MIRACLE OF THE WHITE STALLIONS, AM. FILM, 15.45 ANGELA GEORGHU S SIMFONIKI RTV SLOVENIJA, 17.35 MOČ USODE, GLASBENI FILM, 18.25 NOGOMETNI MAGAZIN, 18.55 50 LET TELEVIIZIJE: NORD RING GALA, 20.00 POGLED Z NEBA, FR. DOK. SER., 20.55 BERLIN ALEXANDERPLATZ, NEMŠ. NAD., 21.55 DOK. ODDAJA, 22.40 RIM, AM. NAD., 23.30 ZLATA RESNA GLASBA IN BALET (1958-2008), 23.30 DEVA PREMIAL, MITEN IN MANOSE, POSNETEK IZ SLOVENSKE FILHARMONIJE, 23.35 NORI MALAR, TV PRIREDBA BALETA SNG OPERA IN BALET LJUBLJANA, 0.35 ZABAVNI INFOKANAL, ***

PONEDELJEK, 20.10.2008, I. SPORED TVS

6.30 UTTRIP, ZRČALO TEDNA, 7.00 POROČILA, DOBRO JUTRO, 9.10 ŠPORT ŠPAS, 9.40 GUMBEK IN RJAVEČEK, RIS., 10.10 IZ POPOTNE TORBE: KVIZ, 10.30 ČARODEJEV VAJENEC, ANG. NAD., 11.05 ČAS, KO SO EVROPI VLADALI MAVRI, ANG. DOK. SER., 12.00 LJUDJE IN ZEMLJA, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.15 ZVEZDE POJEJO, 15.10 DOBER DAN, KOROŠKA, 15.45 VIKI VIJAK, RIS., 15.55 KRAVICA KATKA, RIS., 16.00 POKEC, RIS., 16.05 BISERGOŔA, LUTK. NAN., 16.20 MARTINA IN PITIČJE STASILO, 16.30 RIBIČ PEPE: DOMAČI PIRAN, OTR. NAD., 17.00 NOVICE, SLOVENSKA KRONIKA, ŠPORT, VREME, 17.30 GLASBENI SPOMINI Z BORISOM KOPITARJEM, 18.25 ŽREBANJE 3X3 PLUS 6, 18.40 RISANKA, 18.45 DRAGI DOMEK, RIS., 18.55 VREME, DNEVNIK, ŠPORT, 19.55 BRAT BRATU, HUM. NAN., 20.40 POLEMKA, 22.00

ODMEVI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 23.00 OPUS, 23.25 GLASBENI VEČER, 23.25 FESTIVAL RADOVLJICA 2008: ANSAMBEL MIKADO, 0.10 ORKESTER SLOVENSKE FILHARMONIJE IN GEORGE PHELIVANIAN (H. BERLIOZ), 1.10 50 LET TELEVIIZIJE: TV DNEVNIK 20.10.1990, 1.35 THOMORSKO BREZNO, ANG. DOK. SER., 2.25 DNEVNIK, 3.00 DNEVNIK ZAMEJSKE TV, 3.30 INFOKANAL.

PONEDELJEK, 20.10.2008, II. SPORED TVS

6.30 INFOKANAL, TV PRODAJA, 11.15 SOBOTNO POPOLDNE, 13.35 TV PRODAJA, 14.05 SLOVENCI V ITALIJI, 14.35 POSEBNA PONUDBA, 14.50 RAD IGRAM NOGOMET, 15.20 50 LET TELEVIIZIJE: TV DNEVNIK 20.10.1990, 15.50 OSMI DAN, 16.40 SLOVENSKI MAGAZIN, 17.05 BRITANSKA KRALJICA, OSEMDESETLETNICA, ANG. DOK. SER., 18.00 REGIONALNI PROGRAMI, 19.00 DR. WHO, ANG. NAN., 20.00 THOMORSKO BREZNO, ANG. DOK. SER., 21.00 STUDIO CITY, 22.00 KNJIGA MENE BRIGA, 22.20 RESNIČNA RESNIČNOST, 22.50 50 LET TELEVIIZIJE: VELIKI DOSEŽKI SLOVENSKE KIRURGIJE, 23.15 TAJNA SLUŽBA, AM. NAD., 0.55 ZABAVNI INFOKANAL, ***

TOREK, 21.10.2008, I. SPORED TVS

6.10 KULTURA, ODMEVI, 7.00 POROČILA, DOBRO JUTRO, 9.10 KUHNJA PRI VIOLINSKEM KLJUČU, ODD. ZA OTROKE, 9.30 SVETLANA MAKAROVIČ: HRČKOVA POGACA, 9.45 BISERGOŔA: LUT. NAN., 10.00 RIBIČ PEPE: DOMAČI PIRAN, OTR. NAD., 10.20 ZGODBE IZ ŠKOLJKE, 11.05 PLANET ZEMLJA - PRIHODNOST, ANG. SER., 12.00 DRUŽINSKE ZGODBE: DRUŽINA ŠAVEL, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.15 PLANET ROCK: THE KILLERS, 13.55 OPUS, 14.20 OBZORJA DUHA, 15.10 MOSTOVI - HIDAK, 15.45 TROJČICE: FRANKENSTEIN, RIS., 16.10 ZLATKO ZAKLADKO: BIVRT GOSPE MILICE, 16.30 KNJIGA MENE BRIGA, 17.00 NOVICE, SLOVENSKA KRONIKA, ŠPORT, VREME, 17.30 PREDANI LJUDEM, DOK. FILM, 18.00 Z GLAVO NA ZABAVO - BIG FATHER, 18.30 ŽREBANJE ASTRA, 18.40 KRTEK, BINKO, RIS., 18.55 VREME, DNEVNIK, ŠPORT, 19.55 PIRAMIDA, 21.00 MEDVEDI, DOKUMENTAREC MESECA, 22.00 ODMEVI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 23.00 RESNIČNI ROMMEL, ANG. DOK. SER., 23.50 PRAVA IDEJA!, 0.15 50 LET TELEVIIZIJE: TV DNEVNIK 21.10.1990, 0.40 PREDANI LJUDEM, PON., 1.10 DNEVNIK, 1.45 DNEVNIK ZAMEJSKE TV, 2.10 INFOKANAL

TOREK, 21.10.2008, II. SPORED TVS

6.30 INFOKANAL, TV PRODAJA, 8.30 NLP, 11.40 TV PRODAJA, 12.10 DOBER DAN, KOROŠKA, 12.40 RESNIČNA RESNIČNOST, 13.10 BLEŠČICA, 13.40 STUDIO CITY, 14.40 SLEDI, 15.10 50 LET TELEVIIZIJE: TV DNEVNIK 21.10.1990, 15.35 TV PRODAJA, 16.05 GLASNIK, 16.30 BRAT BRATU, HUM. NAN., 17.05 BRITANSKA KRALJICA, ANG. DOK. SER., 18.00 REGIONALNI PROGRAMI, 18.55 OPERNE ARIJE, 19.05 PO POTEH SLOVENSKE OPERE, 20.00 MUZIKAJETO: OPERA, MLAD. SER., 20.35 GLOBUS, 21.05 PRAVA IDEJA!, 21.30 DEDIŠČINA EVROPE: LADY CHATTERLEY IN MOŽ IZ GOZDA, FR. NAD., 23.15 VRHUNCI ANGLEŠKE NOGOMETNE LIGE, 0.05 GUSTLOFF, NEMŠ. NAD., 1.40 ZABAVNI INFOKANAL, ***

SREDA, 22.10.2008, I. SPORED TVS

6.10 KULTURA, ODMEVI, 7.00 POROČILA, DOBRO JUTRO, 9.10 MOBY DICK IN SKRIVNOST DEŽELE MU, RIS., 9.30 HOTEL OBMORČEK, RIS., 9.45 ZLATKO ZAKLADKO: BIVRT GOSPE MILICE, 10.05 ODDAJA ZA OTROKE, 10.25 KNJIGA MENE BRIGA, 10.45 Z GLAVO NA ZABAVO - BIG FATHER, 11.20 PREDANI LJUDEM, DOK. FILM, 11.55 MEDVEDI, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.15 TEDENSKI IZBOR, 13.15 POLEMKA, 14.35 PRVA MEDALJA, DOKUMENTARNA ODDAJA, 15.10 MOSTOVI - HIDAK, 15.45 NILS HOLGERSON, RIS., 16.05 MALE SIVE CELICE, KVIZ, 17.00 NOVICE, SLOVENSKA KRONIKA, ŠPORT, VREME, 17.30 TURBULENCA: SPOMIN, 18.25 ŽREBANJE LOTA, 18.40 BACEK JON, RIS., 18.55 VREME, DNEVNIK, ŠPORT, 19.55 FILMSKI SPODRSLJAJI, 20.00 LJUBEZEN JE GLAVNA, AM. FILM, 21.35 PRVI IN DRUGI, 22.00 ODMEVI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 23.05 OMIZJE, 0.20 50 LET TELEVIIZIJE: TV DNEVNIK 22.10.1990, 0.40 TURBULENCA: SPOMIN, 1.35 DNEVNIK, PON., 2.10 DNEVNIK ZAMEJSKE TV, 2.35 INFOKANAL, ***

SREDA, 22.10.2008, II. SPORED TVS

6.30 INFOKANAL, TV PRODAJA, 11.05 MUSICA TOCCARE, 11.50 IMPROMPTU, 12.05 VRHUNCI ANGLEŠKE NOGOMETNE LIGE, 13.00 HRI-BAR, 14.05 PO POTEH USHUAIE, FR. SER., 14.30 50 LET TELEVIIZIJE: TV DNEVNIK 22.10.1990, 14.55 PRAVA IDEJA!, 15.20 TV PRODAJA, 15.50 ČRNO BELI ČASI, 16.10 KOKTJAL, 17.25 MOSTOVI - HIDAK, 18.00 REGIONALNI PROGRAMI, 18.55 50 LET TELEVIIZIJE: PRIJATELJI, OŠTANIMO PRIJATELJI, 20.00 GLASBENI SPOMINI Z BORISOM KOPITARJEM, 20.55 UMIK AGRESORJA Z OZEMLJA RS, DOK. ODD., 21.55 F.M. DOSTOJEVSKI-MILE KORUN: IDIOT, 23.45 SLOVENSKA JAZZ SCENA, 0.25 50 LET TELEVIIZIJE: OBISKUJEMO SLOVENSKE MUZEJE IN GALERIJE, 1.05 DESET BOŽJIH ZAPOVEDI: DRUGA, POLJ. NAD., 2.05 ZABAVNI INFOKANAL, ***

ČETRTEK, 23.10.2008, I. SPORED TVS

6.10 KULTURA, ODMEVI, 7.00 POROČILA, DOBRO JUTRO, 9.10 NILS HOLGERSON, RIS., 9.35 MALE SIVE CELICE, KVIZ, 10.20 SORODNI DUŠI, ANG. NAD., 1.05 TURBULENCA: SPOMIN, 11.40 OMIZJE, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.20 MIHA MLAKER: OČETNJAVA, 13.45 PIRAMIDA, 15.10 MOSTOVI - HIDAK, 15.45 GUMBEK IN RJAVEČEK, RIS., 16.05 MEJŠJANGINA OBLJUBA, KRATKI IGRANI FILM EBU IZ KITAJSKA, 16.20 ENAJSTA ŠOLA, 17.00 NOVICE, SLOVENSKA KRONIKA, ŠPORT, VREME, 17.30 JASNO IN GLASNO, 18.15 DUHOVNI UTTRIP, 18.30 ŽREBANJE DETELJICE, 18.40 MILAN, RIS., 18.45 PUJSA PEPA, RIS., 18.55 VREME, DNEVNIK, ŠPORT, 19.55 KRALJICA ELIZABETA NA OBISKU V SLOVENIJI, 20.50 TEDNIK, 22.00 ODMEVI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 23.00 OSMI DAN, 23.35 GRANDE TORINO, IT. TV FILM, 1.05 50 LET TELEVIIZIJE: TV DNEVNIK 23.10.1990, 1.30 DUHOVNI UTTRIP, 1.45 DNEVNIK, 2.20 DNEVNIK ZAMEJSKE TV, 2.45 INFOKANAL

ČETRTEK, 23.10.2008, II. SPORED TVS

6.30 INFOKANAL, TV PRODAJA, 12.10 GLOBUS, 12.40 POGLED Z NEBA, FR. DOK. SER., 13.30 50 LET TELEVIIZIJE: TV DNEVNIK 23.10.1990, 13.55 PRVI IN DRUGI, 14.10 50 LET TELEVIIZIJE: OBISKUJEMO SLOVENSKE MUZEJE IN GALERIJE, 14.50 ZGODOVINA KOMUNIZMA: KONEC BREZ KONCA: 1953-1991, FR. DOK. SER., 15.55 TV PRODAJA, 16.25 EVROPSKI MAGAZIN, 16.55 MED VALOVI, ODDAJA TV KOPER-CAPODISTRIA, 17.25 MOSTOVI - HIDAK, 18.00 REGIONALNI PROGRAMI, 18.55 Z GLASBO IN S PLESOM, 18.55 PIHALNI KVINTET, POSNETEK IZ MESTNEGA MUZEJA V LJUBLJANI, 19.35 IMPROMPTU, 20.40 BADALONA: EVROLIGA V KOŠARKI, JOVENTUT - UNION OLIMPIJA, 22.30 ŠTEVILKE, AM. NAD., 23.15 VELIKI MALI DRUŽINSKI UMORI, FR. NAD., 0.50 PLANET ROCK: THE KILLERS, GLASBENI DOKUMENTAREC, 1.20 ZABAVNI INFOKANAL

Streja se je obnovila na porabski domačiji v Andovci

Porabsko kulturno in turistično društvo Andovci pa Razvojna agencija Slovenska krajina kak lastnika sta natečaj notradala na Manjšinski sekretariat pri Uradu predsednika vlade (Minizterelnöki Hivatal Kisebbségi és Nemzetpolitikáért Felelős Szakállamtitkársága), pa smo dobili pejnzeze za obnavljanje streje. Delo se je 6. oktobra začnilo pa se je skončalo 11. oktobra. Obnavljanje je opravilo podjetje Németh KKT. Cejli latoške so se vömenili, pa gde trbelo, tam rušt tö. Podaukne so se z deskami

pokrile, pa edno malo strejo smo dali naprjati više dver, gde notra odimo. Zvün tauga je ešče cejla streja nauve strejšnice dobila. Urau (dimnik) se je tö na nauvo zozidalo, zato ka je že sploj nanikoj prišlo. Istino, ka je obnavo firma delala, dapa zato so člani društva pa agencije tö dosta mogli pomagati, zato

ka cejle črpnje smo mi mogli spucati. Tau je nej malo delo bilau, štiri dni smo delali, dočas smo zgotavili. Pri obnavljanji je streja bila prva, če mo meli pejnzeze, te se ešče okna, krüšna peč pa pod napravi. Vüpjamo se, ka drugo leto tašoga reda de tau že vse gotovo, pa de domačija že funkcionirala kak turistična točka.

K. Holec

Rokometno društvo Monošter se zahvaljuje vsem, ki ste 1 % svojega davka v davčnem letu 2006 nakazali društvu. Vsoto, 175.016 forintov smo uporabili za delovanje društva (potni stroški, sodniški honorarji).

***

A Szentgotthárdi Kézilabda Klub köszönetét fejezi ki mindazoknak, akik 2006. évi adójuk 1 %-val segítettek az egyesület munkáját. A felajánlott összeget, 175016 forintot az egyesület működésére (útiköltségek, bírói díjak) fordítottuk.

Porabje

ČASOPIS
SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Izhaja vsak četrtek
Glavna in odgovorna urednica
Marijana Sukič

Naslov uredništva:
H-9970 Monošter,
Gárdonyi G. ul. 1.; p.p. 77,
tel.: 94/380-767;
e-mail: porabje@mail.datanet.hu
ISSN 1218-7062

Tisk:
EUROTRADE PRINT d.o.o.
Lendavska 1; 9000 Murska Sobota;
Slovenija

Časopis izhaja z denarno pomočjo Urada RS za Slovence v zamejstvu in po svetu ter Javnega sklada za narodne in etnične manjšine na Madžarskem.

Naročnina: za Madžarsko letno 2.600 HUF, za Slovenijo 22 EUR. Za ostale države 52 EUR ali 52 USD.

Številka bančnega računa: HU15 1174 7068 2000 1357,
SWIFT koda: OTPVHUHB